

Princip. Det ærede Medlem spurgte, hvilken Kontrol der var indført. Herom maa jeg sige, at Kontrakten indeholdt ingen Bestemmelser om Kontrol, men fra Magistratens Side gjorde man det, som jeg synes var uhyre fornuftigt, at man nedsatte et 9-Mands Udvalg til stadig at være i Kontakt med Arbejdet. Det bestod af 5 Socialdemokrater, 3 Konservativer og 1 Radikal, nemlig Hr. Jesper Simonsen. Det ærede Medlem vil lægge Mærke til, at der var desværre ingen Venstremand, men der var altsaa disse 9, og Justitsministeriet kunde oven i Købet have en tilforordnet i dette Udvalg. I Overensstemmelse med Udvalget sendte Justitsministeriet hvert Kvartal Indberetning til Finansudvalget, saa fra Statens Side har man kunnet udøve al den Kontrol, man har villet have, i Henhold til den Kontrakt, som var oprettet. Der har været flere Stridsspørgsmaal — det ærede Medlem ved, at ligegyldig hvor godt en Kontrakt er affattet, bliver der altid nogle Stridsspørgsmaal. De fleste af disse Stridsspørgsmaal er det lykkedes i Aar at faa ordnet med Magistraten. Der er kun eet, vi er noget uklare over, men da det først opstaar om 50 Aar, er vi blevet enige om at overlade Afgørelsen til Domstolene til den Tid.

Dernæst synes jeg ogsaa, at den Kritik, der har været rettet mod Magistraten, er noget uberettiget, og det ærede Medlem maa huske paa, at saavel fra hans Regerings som fra vor Regerings Side blev der i sin Tid rettet mange Opfordringer til Københavns Magistrat om endelig at forcere dette Byggeri, nemlig af Hensyn til Arbejdsløsheden.

Jeg vil gerne endnu en Gang pointere, at selve Princippet: Jeg drikker, og du betaler, er fastslaaet i Kontrakten af 1919, hvis det overhovedet er fastslaaet, hvad jeg altsaa ikke mener.

Undervisningsministeren (Byskov):

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger). Jeg vil straks sige, at jeg synes, det ærede Medlem var noget streng overfor mig, noget haard ved mig, en lille Smule uretfærdig maaske ogsaa. Ja, der var ogsaa noget godt at nævne — der var min Elskværdighed, tror jeg —, men naar det kommer i den Forbindelse, er der ikke saa stor Fornøjelse ved det, for saa minder det alligevel om dette: Gute Leute, aber schlechte Musikanten, hvor man jo

siger det første for at forstærke det sidste; paa lignende Maade kom det altsaa til at virke paa mig.

Jeg gik ind til Arbejdet her med god Villie og ogsaa med betydelig Interesse for at faa klaret dette vanskelige Spørgsmaal om Nationalmuseet. Jeg gik nu da ind til det uden Praleri; jeg har aldrig nogen Sinde udtalt, at jeg mente at kunne klare den Historie, naar jeg fik med Undervisningsministeriet at gøre. Det gjorde jeg ikke, for jeg vidste, at der har været gjort saa mange forgæves Forsøg paa at faa den Sag ordnet, og jeg tiltroede ikke mig selv overordentlige eller overnaturlige Evner til at fjerne de Vanskeligheder, som andre har fundet paa den Vej, i Særdeleshed naturligvis ikke, fordi jeg har savnet det, som de fleste andre ikke har savnet, nemlig Scenevantheden herinde, det rigtige Begreb om, hvordan man skulde tage fat paa Sagerne for at faa fremmet de Planer, man nu gerne vilde fremme. Nu hører jeg, at Grunden til, at der ikke er kommet noget ud af dette Forsøg paa at løse Nationalmuseumsspørgsmaalet, væsentligst er, at det hele var saa slet forberedt. Det sagde det ærede Medlem flere Gange, og det kan naturligvis være rigtigt og godt ogsaa at lade mig det vide, men det vilde have været meget mere pædagogisk rigtigt, hvis jeg havde faaet at vide, hvori den slette Forberedelse egentlig laa, hvad det var, jeg havde forsømt, hvad jeg skulde have gjort. Jeg saa saadan paa det, at det gjaldt om at finde en Løsning, som for det første museumsmæssigt set var forsvarlig, altsaa opfyldte de Krav, man maatte stille, for at Samlingerne kunde komme til at gøre den Nytte, som man ønskede, at de i højere Grad end nu maatte komme til at gøre. Dernæst skulde det være en Ordning, som var økonomisk overkommelig — og økonomisk overkommelig i de Tider, vi har nu —, og saa for det tredje — men ganske vist ogsaa først for det tredje — skulde det være en Løsning, som byplanmæssigt set var forsvarlig. Spørgsmaalet er altsaa, om jeg har været meget uheldig med Forberedelsen i de Henseender. Jeg mener det ikke. At Løsningen museumsmæssigt set er forsvarlig, har jeg Museumsmændenes Ord for; faar de den Plan igennem, er det vel ikke den Plan, som Direktøren dernede ganske særlig elskede, men han indrømmer, at det er en Plan, som er fuldt forsvarlig, som giver Museet, hvad det har behov. Det er dernæst en — synes jeg — økonomisk overkommelig Plan, og der har i alt Fald ikke